

§ 2. Od wejścia w życie zarządzenia wszystkie ministerstwa i centralne instytucje państwowe lub publiczno-prawne obowiązane są zgłaszać plany okresowe wystaw i targów oraz ich założenia programowe Radzie Programowej do Spraw Wystaw i Targów w zakresie, ustalonym w załączonym regulaminie.

§ 3. Od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia wszystkie urzędy i instytucje zarządzające wystawy i targi, w zakresie ustalonym w § 2 załączonego regulaminu, mogą przystąpić do organizowania imprezy tylko w tym wypadku, jeżeli jest ona zatwierdzona przez Radę Programową do Spraw Wystaw i Targów w planie okresowym lub o ile wniosek o urządzenie imprezy pozaplanowej uzyskał akceptację Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1950 r. (poz. 950).

REGULAMIN

RADA PROGRAMOWEJ DO SPRAW WYSTAW I TARGÓW

§ 1. 1. Rada Programowa do Spraw Wystaw i Targów, zwana w dalszym ciągu „Radą”, jest organem Prezesa Rady Ministrów, powołanym do kierowania całokształtem zagadnień, związanych z wystawiennictwem krajowym i międzynarodowym.

2. Do zakresu działania Rady należy:

- 1) ustalanie wytycznych polityki w zakresie wystaw i targów w kraju i za granicą,
- 2) zatwierdzanie okresowych planów wystaw i targów na wniosek resortów i ich koordynacja,
- 3) zatwierdzanie wniosków w sprawie urządzenia w kraju i za granicą wystaw i targów nie objętych planami okresowymi,
- 4) opiniowanie kosztorysów wstępnych imprez wystawowo-targowych,
- 5) ustalanie i zatwierdzanie założeń programowych dla poszczególnych imprez wystawowo-targowych,
- 6) powoływanie lub zatwierdzanie składu komisji weryfikacyjnych dla kontrolowania imprez przed ich otwarciem,
- 7) zatwierdzanie sprawozdań Komisarza Rządu o Sprawach Wystaw i Targów z wykonania resortowych planów okresowych wystaw i targów oraz imprez pozaplanowych.

§ 2. Zatwierdzaniu przez Radę podlegają resortowe plany okresowe wystaw i targów obejmujące:

- 1) organizację względnie udział w imprezach wystawowych lub targowych za granicą,
- 2) organizację wystaw i targów międzynarodowych w kraju,
- 3) organizację wszelkich wystaw i targów krajowych, podejmowanych lub finansowanych przez ministerstwa lub centralne instytucje państwowe oraz publiczno-prawne, bez względu na gospodarczy względnie pozagospodarczy charakter tych imprez,
- 4) organizację wszelkich wystaw i targów, których znaczenie lub oddziaływanie wykracza poza obszar jednego województwa, choćby były podejmowane lub finansowane przez wojewódzkie albo i niższe instancje władz państwowych lub instytucji publiczno-prawnych.

§ 3. Okresowe plany wystaw i targów podlegają zatwierdzeniu Rady w zakresie:

- 1) terminu i miejsca planowanych wystaw i targów,
- 2) przedmiotu ich ekspozycji,
- 3) globalnej sumy kosztów,
- 4) organizatorów, odpowiedzialnych za organizację imprez.

§ 4. 1. Założenia programowe wystaw i targów podlegają zatwierdzeniu Rady w zakresie:

- 1) przedmiotu i celu ekspozycji,
- 2) podmiotów ekspozycji oraz rozmiaru i zakresu ich udziału,
- 3) środków rzeczowych,
- 4) założeń organizacyjnych realizacji i wykorzystania imprezy,
- 5) szczegółowego projektu imprezy, ilustrowanego szkicami koncepcyjnymi rozwiązań plastyczno-przestrzennych, tekstów i haseł imprezy.

2. Rada może zwolnić częściowo lub całkowicie organizatorów wystawy lub targów od przedstawienia założeń programowych, wymienionych w ust. 1.

§ 5. Przedkładane do zatwierdzenia Rady wnioski w sprawie urządzenia imprez, nie objętych planami okreso-

wymi, powinny odpowiadać wymogom § 3 oraz § 4 niniejszego regulaminu.

§ 6. Kosztorysy wstępne imprez wystawowo-targowych podlegające opinii Rady, powinny zawierać globalną sumę wydatków, związanych z realizacją i eksploatacją imprezy z podziałem na zasadnicze grupy kosztów.

§ 7. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach Rady rzeczoznawców z głosem doradczym, przedstawicieli władz i urzędów centralnych, oraz organizacji zawodowych, gospodarczych i społecznych i zezwalać im na referowanie spraw i udział w dyskusji.

§ 8. 1. Sprawy, należące do właściwości Rady, rozstrzygane są na posiedzeniach, zwoływanych przez przewodniczącego.

2. Posiedzenia Rady są zwyczajne i nadzwyczajne.

3. Zwyczajne posiedzenia Rady odbywają się raz w miesiącu.

4. Posiedzenia nadzwyczajne wyznacza przewodniczący lub jego zastępca w miarę potrzeby z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanego resortu.

§ 9. Przewodniczący upoważniony jest w razie potrzeby ustanawiać spośród członków Rady swojego zastępcę.

§ 10. Sekretariat Rady prowadzi Komisarz Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

§ 11. Wnioski na Radę powinny być zgłaszane na piśmie za podpisem właściwego Ministra albo naczelnego organu kierowniczego instytucji nie podlegającej organom administracji państwowej i składane w biurze Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów najpóźniej na 14 dni przed posiedzeniem Rady.

§ 12. 1. Termin i kolejność rozpatrywania spraw przez Radę ustala przewodniczący.

2. Zawiadomienia o terminie posiedzenia Rady z dołączeniem porządku obrad powinny być doręczane członkom Rady oraz uczestnikom posiedzeń co najmniej na 3 dni przed posiedzeniem.

§ 13. W sprawach nagłych wnioski mogą być zgłaszane za zgodą przewodniczącego, na posiedzeniu Rady.

§ 14. Uchwały Rady mogą być podejmowane w obecności przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 5 członków.

§ 15. Uchwały Rady, zapadają zwykłą większością głosów osób biorących udział w posiedzeniu z prawem głosowania. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 16. Przebieg posiedzeń Rady jest protokołowany. Protokół podpisuje przewodniczący.

§ 17. Rada może powoływać Komisje lub Komitety stałe lub dorywcze, określając ich organizację i zakres działania.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1950 r.

w sprawie zakresu działania Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

§ 1. Ustalam następujący zakres działania Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów:

1) wykonywanie i zlecanie wykonania uchwał Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów oraz przygotowywanie i zlecanie przygotowania materiałów potrzebnych dla prac Rady;

2) koordynacja i ogólny nadzór realizacyjny i weryfikacyjny nad imprezami krajowymi i zagranicznymi;

3) opracowywanie okresowych planów zbiorczych imprez targowych i wystawowych, zagranicznych i krajowych, uwzględnieniem terminów i miejsca imprez, przedmiotów ekspozycji, uczestników, wstępnych założeń programowych i środków finansowych oraz przedstawianie tych planów Radzie Programowej do Spraw Wystaw i Targów do zatwierdzenia;

4) przedstawianie Radzie Programowej wniosków resortowych lub innych podmiotów gospodarczych o pozwolenie na urządzenie targów lub wystaw, nie przewidzianych w planie;

5) powoływanie lub zatwierdzanie zespołów redakcyjnych dla poszczególnych imprez;

6) opracowywanie wniosków co do składu komisji weryfikacyjnej imprez i wydawnictw wystawowych dla zatwierdzenia przez Radę;

7) zbieranie, opracowywanie i przedkładanie Radzie Programowej sprawozdań z imprez krajowych i zagranicznych oraz z wykonania planów wystawiennictwa (przedmiotowych i finansowych);

- 8) prowadzenie sekretariatu Rady Programowej;
 9) stałe informowanie Prezesa Rady Ministrów oraz Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów o wystawienictwie gospodarczym w kraju i za granicą, jego potrzebach i osiągnięciach;
 10) opracowywanie wniosków o wydanie, zmianę lub uchYLENIE przepisów i zarządzeń dotyczących wystawienictwa;
 11) nadzór nad działalnością przedsiębiorstw wystaw i targów w ramach obowiązujących przepisów o nadzorze państwowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

952

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1950 r.

w sprawie czasowego ograniczenia objętości prasy codziennej.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o gospodarce papierem do druku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163) zarządza się, co następuje:

1. Ogranicza się czasowo normy zużycia papieru rotacyjnego do druku w prasie codziennej przez zmniejszenie o dwie strony norm objętości tygodnianej, ustalonych zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1950 r. (Monitor Polski Nr A—78, poz. 909).

2. Ograniczenie to nie dotyczy dzienników, które ukazują się wyłącznie w numerach czterostronicowych.

3. Ponadto zaś ustala się normę objętości tygodnianej: „Rolnik Polski” 36 str.; „Gromada” 18 str.; „Sport” 12 str.

4. W razie konieczności zamieszczenia przez prasę materiałów szczególnej wagi państwowej, ewentualne zwiększenie objętości może nastąpić tylko za specjalnym zezwoleniem.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 17 lipca 1950 r. do dnia 31 sierpnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

953

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 lipca 1950 r.

o przeprowadzeniu poboru rekruta w roku 1950.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o poborze rekruta (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 47) oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dowódcy okręgów wojskowych i wojskowi kmdanci rejonowi przeprowadzą w czasie od dnia 1 września do dnia 20 października 1950 r. przy udziale okręgowych i rejonowych komisji poborowych — pobór mężczyzn, urodzonych w latach: 1929 i 1930 oraz ochotników, urodzonych w latach: 1931 i 1932.

§ 2. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej powinny być udzielane na przeciąg jednego roku ze względu r.a:

- 1) stan zdrowia — poborowym, uznanym za czasowo niezdolnych do służby wojskowej,
- 2) utrzymywanie rodziny — poborowym, przeznaczonym do odbycia kadrowej lub zastępczej służby wojskowej, którzy są jedynymi żywicielami rodziny,
- 3) wykonywanie zawodu lub odbywanie studiów — poborowym, przeznaczonym do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy odpowiadają warunkom, ustalonym w zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej, określającym zawody i studia, uprawniające do ubiegania się o odroczenie zasadniczej służby wojskowej,
- 4) odbywanie studiów — uczniom seminariów duchownych wyznań prawnie uznanych. Uczniom tych nie należy poddawać przeglądowi lekarskiemu.

§ 3. Poborowych i ochotników (§ 1) uznanych za zdolnych do służby wojskowej liniowej oraz poborowych, urodzonych w roku 1928, zdolnych do służby wojskowej liniowej, którzy korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej, lecz warunków do dalszego odroczenia w roku 1950 już nie posiadają, należy powołać do odbycia zasadniczej służby wojskowej w ramach stanu liczebnego wojska za pomocą imiennych kart powołania, z terminem stawienia się między 10 a 20 listopada 1950 r.

§ 4. Duchownych i zakonników wyznań prawnie uznanych należy bez poddawania ich przeglądowi lekarskiemu zaliczyć do rezerwy z zakwalifikowaniem do służby pomocniczej.

§ 5. Szczegółowe zarządzenia o przeprowadzeniu poboru i powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej poborowych i ochotników uznanych za zdolnych do służby wojskowej liniowej — wyda Szef Sztabu Generalnego.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

954

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 lipca 1950 r.

określające szkoły, których ukończenie uprawnia ochotników do odbycia skróconej kadrowej służby wojskowej oraz czas trwania tej służby.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i art. 44 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedpoborowi 18 i 19 letni, którzy zgłoszą się ochotniczo do poboru i zostaną przeznaczeni przez rejonową komisję poborową do odbycia kadrowej służby wojskowej, odbywają ją jako służbę skróconą przez 12 miesięcy, jeżeli przedstawią przy poborze świadectwo ukończenia szkoły ogólnokształcącej stopnia licealnego lub liceum zawodowego II stopnia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

955

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lipca 1950 r.

zmieniająca instrukcję Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1946 r. w sprawie postępowania w związku z zakazem sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych w ruchu podróży.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 43) zarządza się, co następuje:

1. Pkt 3) działu V instrukcji Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1946 r. w sprawie postępowania w związku z zakazem sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych w ruchu podróży (Monitor Polski Nr 132, poz. 245) otrzymuje następujące brzmienie:

„3) Zaświadczenie o przywozie pieniędzy upoważnia do wywozu bez osobnego zezwolenia tylko tych pieniędzy, które są wymienione w zaświadczeniu. Np. jeżeli zaświadczenie wystawione jest na dolary, to mogą być wywiezione dolary, a nie ich równowartość w innej walucie. Wywóz innych pieniędzy lub innych odcinków w tej samej walucie jest dozwolony tylko wówczas, gdy na zaświadczeniu jest umieszczona stosowna adnotacja Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzająca zmianę przywiezionych pieniędzy”.

2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z **E. Droźniak**

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

956

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1950 r.

w sprawie zmiany załącznika do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. (Monitor Polski Nr A-84, poz. 1031).

§ 1. Załącznik do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. (Monitor Polski Nr